

Barcelona, 8 maig 1954

UAB
Càl 70347

Estimats fills:

Es lamentable el que està passant amb la nostra correspondència. La darrera lletra vostra es lamenta de manca de notícies, i diu en canvi que ens trametereu fotografies i una tarja postal de felicitació al pare, que no hem rebut. En tot cas, si et refereixes a unes fotos de ja fa molts dies, si que les varem rebre i ja te'n vaig acusar rebut, amb tots els elogis que es mereixen.

Jo, per estar més segur, certifico totes les cartes. La seguretat que el procediment em dona és, si més no, la de que el noi que les du al correu no les perd ni es distreu de tirar-les. Sapiguer si us arriben totes ja és altra cosa. Per això espero que em digui el Pere si me li manca cap full de Gaudi dels 64 que li porto enviats i aquesta dada serà la clau per sapiguer-ho. Avui n'incloc 5 més. Espero acabar abans de fi de mes.

La manca de coses interessants a comunicar-te i de pretext per referir-me a les que tu em dius, fa que de vegades em retrassi una mica. Ara, però, escarmentat pel que hem patit, amb motius o sense no deixaré passar cap setmana sense dir-te quelcom. Cal dir, però, que he passat uns dies molt enfeinat amb la confecció del Balanç de la Sirven, redacció de la Memòria i preparació de la Junta General. De tot m'he sortit extraordinàriament bé, però el Director General de la Central de Toulouse m'anuncia la visita a Espanya pel dia 14, i encara que amb caràcter de turista, no deixa de donar-me feina: endreçar, pintar, etc. etc. Espanya "tira" molt: amb poques pessetes poden heure tantes coses, que en llurs païssos resulten inabastables, que estem de turistes fins dalt de tot. Es a dir, ho estem els que no ens hi va res, però els fondistes, els botiguers i els sastres, no s'hi veuen de contents.

Seguim bé de salut, la mare més enyorada que mai, jo cavilant que és el que es pot fer o quines coses cal que passin per fer possible el vostre prompte retorn. Em perdo en tota mena de conjectures i sort que em distrec una mica copiant GAUDI i seguint el rastre del teu llibre, del que no te'n puc dir res encara, només que no està l'assumpte decidit, ni descuidat. En Joan fet un home, molt estudiós i aprofitat. L'haver suprimit el 7é. any de Batxillerat, substituïnt-lo per un curs pre-universitari, més curt però més intens i compromès, li ha donat molta feina. Cap a darreries de maig s'examinarà i tenim confiança que se'n sortirà bé i a partir de setembre podrà ja emprendre els estudis preparatoris per a l'ingrés a la carrera d'enginyer, que duren dos anys, amb molta sort. En la pròxima carta us enviaré fotografies, que varem fer per setmana Santa a Bellaterra.

No deixo de pensar amb el senyor Vidal, desde que vares dir-me el que passa amb el peso i em preocupa també que no en sofriu vosaltres alguna conseqüència desagradable. Espero que no li mancaran recursos per a sortir-se de la situació, i si es decideix venir a Barcelona no deixis de comunicar-m'ho. Valdria més que no li caldés. Saluda'l de part nostra, així com també a la seva senyora.

Desitjem que aquestes ratlles us trobin a tots bé i espero conèixer la bona lletra de'n Raimon i poguer-li escriure ben aviat directament de manera que em pugui llegir i entendre. Per ell, per la Glòria i per la Teresa una abraçada molt forta i molts petons. I per a tu i per la Rosa tot l'amor dels vostres pares, que us enyoren i no poden viure sense sapiguer de tos vosaltres